

Mozaïek staalkaart van emoties

vrijdag 19 november 2010 | 14:50 | Laatste bijgewerkt op: vrijdag 19 november 2010 | 14:54

ENSCHEDÉ - Met een glimlach van oor tot oor loopt directeur Arjan Wagenvoort door het nieuwe gebouw van Het Mozaïek Voortgezet Speciaal Onderwijs aan de Mr. P.J. Troelstrastraat. Aan het uiterlijk van het imposante gebouw, dat eerder dienst deed als schoolgebouw voor de afdeling 'zorg en welzijn' van het ROC, is niets veranderd. Achter de deuren des te meer.

Over elke kleur, deur of hoekje is nagedacht. De lichtgrijze muren: „Minder prikkelend voor de ogen dan wit”. De groene vloeren: „Groen is een rustgevende kleur”. De licht- en donkergrijze deuren: „Bij de donkergrijze deuren mogen leerlingen niet zo maar naar binnen. De lichtgrijze kunnen ze zonder eerst te kloppen betreden”, somt Wagenvoort op. Het pand straalt rust, geborgenheid en eenheid uit.

Voor de eenheid is belangrijk voor de 85 leerlingen die dit schooljaar hun intrede hebben gedaan in het opgeknapt gebouw. De leerlingen in de leeftijd van 12 tot 20 jaar hebben allemaal een psychiatrische stoornis, waarvan negentig procent een autisme spectrum stoornis. Zij volgen hier het voortgezet speciaal onderwijs om een eigen plekje te verwerven in de samenleving.

Op de begane grond van het schoolgebouw bevinden zich de kantoren, de praktijklokalen en de gymzaal. De deur van het keukenlokaal zit op slot. „Jammer, want het is echt heel mooi!”, roept Wagenvoort uit. Door het raam in de deur is een grote, moderne, haast bedrijfsmatige, bordeauxrode keuken te zien. Maar daar is niets bedrijfsmatigs aan: „Leerlingen leren hier hun eigen potje te koken, zodat ze dat thuis ook kunnen doen.” Op elke verdieping is een speciale time-out ruimte ingericht. Een rustige ruimte, met alleen een zitzak en een plank die dienst kan doen als bureau. De wanden zijn bekleed met vloerbedekking. „Voor als een leerling het nodig heeft om begrensd te worden vanwege zijn gedrag. Dat gebeurt niet vaak trouwens. Maar het is ook een ruimte waar een leerling die voelt dat hij te veel stress heeft opgebouwd even kan ontladen.”

De indeling van het oude pand is veranderd. „Het waren lokalen met allemaal nisjes. Daar konden wij niets mee.” De lokalen zijn nu ruim, licht en hebben allemaal dezelfde indeling. Iedere leerling, dat zijn er maximaal negen per klas, heeft een eigen bureau. De kasten staan in het midden, maar er is ook een groepstafel. Daar wordt aan geluncht, maar er worden ook gesprekken gevoerd. „Communicatie is heel belangrijk.”

Dan het schoolplein. „Gewoon een plein van een middelbare school”, vindt Wagenvoort. Toch is ook het schoolplein aan een communicatiestrategie onderworpen. De bankjes zijn bewust tegenover elkaar geplaatst, „zodat de leerlingen contact kunnen maken”.

„Alles is helemaal nieuw”, zegt een trotse Wagenvoort lachend. Een aantal authentieke elementen zijn echter bewaard gebleven. De gebolde kozijnen, de granieten tegels en de toepasselijke mozaïekvloeren in het trappenhuis bijvoorbeeld. Ook de raampartij in het trappenhuis is behouden. Alleen heeft het een extra dimensie gekregen: kleur. „Wel jammer dat de zon nu niet schijnt, dan komen de ramen nog mooier tot zijn recht”, verzucht de directeur.